

Kapitola padesátá druhá
Kterak Josef v soukromí Marii chtěl propustit

Nemá se žádný domnívati, že svatý Josef chtěl Marii Pannu opustit, protože se domníval, jako by z cizoložstva těhotná byla, neb tak falešné podezření na tak svatého muže by velmi neslušné bylo. Ale příčina, pro kterou od ní chtěl odjít, tato byla, že se za hodného nepokládal, aby měl s tak svatou Pannou přebývati.^(a)

To samá Rodička boží svaté Brigidě takto vyjevila: Když Josef vyrozuměl, že jsem těhotná byla, velice nad tím se divil a za nehodného se pokládal při mně bydliti. Protož tak velice zarmoucený byl, že sám nevěděl, co má činiti. Z toho, že Maria praví, když vyrozuměl, že těhotná byla, může se rozuměti, že to v domě Zachariášovém seznal. Neb jak to možné bylo, aby to veliké tajemství před ním skryté zůstalo, neb každodenně viděl, kterak Zachariáš a Alžběta největší čest Marii Panně prokazovali a ji téměř veřejně matkou Mesiášovou nazývali? Však nicméně jest také k víře podobné, že svatý Josef tomu velikému tajemství dokonale nerozuměl a Bůh jej před ním na čas skrýti ráčil, aby skrze to jeho ctnosti a dokonalosti tím lépeji na světlo přišly, jak to Maria sama vysvědčila, řka: Bála sem se, aby snad z ponoukání ďábelského Josef mě v podezření zlým neměl;^(b) z kterýchžto slov jest rozuměti, že svatý Josef to tajemství dokonale sobě povědomé neměl, protož pobožně tak to rozjímati můžeme.

Když svatý Josef po vrácení od Zachariáše dobře seznal, že jest Maria těhotná, není možné vypraviti, kterak ten dobrý muž nad tím se zarmoutil a velice nad tím se ulekl, že nevěděl, co má mluvit neb činiti, neb tomu věřiti nemohl, aby tak svatá osoba, jejížto svatost a čistotu dobře sobě povědomou měl, měla něčeho proti stavu manželskému nepořádného se dopustiti. Též také nikdy byl neviděl, aby kdy s jakoukoliv mužskou osobou postranně byla nětco jednala neb rozmlouvala. Nadto také dobře věděl, kterak dobrovolně čistotu vždy zachovati zaslíbila a jej podobně na to navedla. Protož věřiti tomu nemohl, aby měla z nepořádného cizoložstva obtěžkaná býti.

Však nicméně očitě se vidělo, že jest těhotná, protož ten dobrý muž tak velice nad tím se zarmoutil, že pro velikou žalost mohl do nemoci upadnouti. Ó, jak začastý srdečně nad tím vzdychal! Ó, jak proto mnoho slzí prolil a jak náramně a žalostivě před Bohem nad tím sobě stěžoval, řka: Ó můj laskavý Bože, do jaké žalosti jsi mě uvedl! Ó, jak přetěžký kříž na mě jsi složil! Jak mnohém lépeji by bylo, abych se byl neženil, nežli tak nešťastným v stavu manželském byl! Za krátký čas mé potěšení a radost trvala, ale nyní žalost do smrti budu míti, neb očitě poznávám, že manželka má jest těhotná, a odkudž to pochází, vědět nemohu. Ó můj přerozmilý Pane Bože, nauč mne, co mám v té věci činiti a v tom pochybování jak se mám chovati. Ji soudit nemohu, poněvadž její svatost mi jest povědomá, ale také podezření zbýti nemohu, neb očitě ji těhotnou vidím.